

GAZETA ZGIERSKA

Prenumerata

Rocznie . . . złp. 2.— gr.
Półrocznie . . . 1.— „

Zgierz,

dnia 30 września
1933 roku.

Cena ogłoszeń:

za wiersz 1-sapaltowy
za tekstem 50 gr.
Wychodzi raz na miesiąc.

Zapisy i wpłaty na Pożyczkę Narodową przyjmuje Kasa Miejska w godzinach od 8-ej do 15-ej codziennie.

Wiadomości miejskie.

ODEZWA

KOMITETU OBYWATELSKIEGO POŻYCZKI NARODOWEJ.

Dobro Państwa jest wspólnym dobrem wszystkich jego obywateli. Mocnym i zasobnym tylko takie Państwo być może, gdzie prawdzie tej świadectwo dawane jest nie słowem, lecz czynem.

W ciągu czterech lat ciężkiego przesilenia, co pustoszy najbogatsze kraje, w Rzeczypospolitej Polskiej Państwo, korzystając z zapasów, zebranych zapobiegliwie za lat pomyślniejszych, szło wedle sił swoich z pomocą wszędzie tam, gdzie była ona niezbędna. Obecnie, w piątym roku trwania kryzysu światowego, dawne zasoby są na wyczerpaniu i Rząd słusznie wzywa wszystkich obywateli, aby dobrowolnie wzięli udział w pokonaniu trudności, stojących jeszcze na drodze ku lepszemu jutru.

Dekretem z dnia 5 września 1933 r. Pan Prezydent Rzeczypospolitej zarządził rozpisanie „Pożyczki Narodowej”, przeznaczonej na pokrycie niezbędnych potrzeb państwowych, a wynoszącej 120 milionów złotych. W ten sposób stworzona została dla każdego możliwość wzięcia czynnego udziału w wysiłku zmierzającym do zachowania i utrwalenia fundamentów gospodarki narodowej, a tem samem i jego własnej.

Potrzeby Państwa nie są niczem innym, jeno potrzebami ogółu obywateli. Wśród potrzeb owych są takie, bez właściwego zaspokojenia których nawet istnienie, a tem więcej rozwój społeczności byłby niemożliwy. Bezpieczeństwo całego kraju i własnego domostwa, ład życia zbiorowego, powszechność oświaty — stanowią porównu warunek potęgi Państwa, jak i pomyślności jego mieszkańców. Kiedy na odpowiednie zaspokojenie owych potrzeb nie starcza czasowo zwykłych dochodów — społeczeństwo ma obowiązek zdobyć się na dodatkowy wysiłek, aby dopomóc Państwu, a przez to, za jego pośrednictwem, dopomóc samym sobie.

Przed odwołaniem się do pomocy ogółu — Państwo Polskie w ciągu czterech lat przesilenia poczyniło wielkie oszczędności, zmniejszając o jedną trzecią własne wydatki. Dalsze zmniejszenie rozchodów nie może już nastąpić szybko — bez narażenia na szwank naszej obronności, bądź też bez ponownego powołania do świadczeń tych tylko, co pełnią służbę państwową, już kilkakrotnie do ciężkich ofiar byli pociągnięci. Sprawiedliwszym i słuszniejszym tedy jest wezwanie wszystkich do nowego niezbędnego wysiłku.

„Pożyczka Narodowa” nie jest pociąganiem do ofiar, lecz tylko do współpracy nad wspólnym dobrem. Pożyczając pieniądze własnemu Państwu obywatel nie traci ich, lecz oszczędza. Nie jest to poświęcenie, lecz przezorność, niosąca od pożyczonych kwot stały i godziwy dochód, oraz zapewniająca zwrot ich w zapowiedzianym terminie. „Pożyczka Narodowa” nie odbiera obywatelowi — natomiast przynosi mu pewność, iż umocnione zostaną podstawy naszej gospodarki.

To też udział w pracy nad przedtrwaniem przez podpisanie „Pożyczki Narodowej” jest obowiązkiem. Kto się odeń uchyli — winien zostać potępiony przez ogół, jako ten, co dezertuje z pola walki o lepszą przyszłość Kraju.

Ogłaszając „Pożyczkę Narodową”, pożyczkę imienną — Państwo odwołuje się nie do chęci wygorowanego zysku, lecz do sumienia i rozsądku swych obywateli. Na wezwanie takie uczciwe społeczeństwo — uczciwie musi odpowiedzieć, — i każdy z nas dobrowolnie świadcząc winien wedle swej możliwości. Możliwość, która nie przez niego samego tylko, lecz i przez społeczeństwo ocenioną będzie.

Powodzenie „Pożyczki Narodowej” leży we wspólnym interesie zarówno Państwa jak i wszystkich warstw. Nikt na pożyczkę nie traci — wszyscy zyskują. Zyska każdy, kto oszczędza, gdyż przyczyni się do stałości pieniądza: zyska rolnik, gdyż Państwo, mając środki, łacniej dbać będzie o właściwy poziom cen; zyska robotnik, gdy nie ulegną zmniejszeniu prace publiczne, prowadzone przez Państwo; zyska wreszcie, co najważniejsza, całość narodu, gdy dbałość o bezpieczeństwo Państwa nie dozna uszczerbku, podstawy jego gospodarki utrwala się i wzmocnia.

W tem przekonaniu zwracamy się do Was, Obywateli, z gorącym wezwaniem, abyście podjęli ów skromny wysiłek do którego Państwo Was woła, abyście zapałem i wolą dali świadectwo sobie i światu, iż jesteście społeczeństwem rozumnym i silnym, ofiarnym i twardym, gotowym do odparcia zwycięsko wszelkich przeciwności.

PREZYDJUM KOMITETU:

Władysław Naczkiewicz, Marszałek Senatu, — Prezes, Ignacy Matuszewski — W-prezes, Jan Pilsudski — Wiceprezes, Adam Piasocki — Sekretarz Generalny.

ODEZWA

Łódzkiego Wojewódzkiego Komitetu Obywatelskiego Pożyczki Narodowej

OBYWATELE!

Rząd Rzeczypospolitej ogłosił subskrypcję na Pożyczkę Narodową.

Po wielu latach zmagania, wyczerpanej walki z panującym kryzysem i rozporządzając znacznie łatwiejszemi, ale dotkliwszemi dla społeczeństwa sposobami zdobycia środków na pokrycie niezbędnych wydatków państwowych, — Rząd w drodze pożyczki środki te pragnie zdobyć, ufając, że tylokrotnie stwierdzona dojrzałość społeczeństwa nie zawiedzie.

I zawieść nie może!

Społeczeństwo z entuzjazmem odezwało się na apel Rządu. Społeczeństwo zdaje sobie sprawę, że na konieczności państwowe środki znaleźć musi i musi ułatwić tym sposobem pracę Rządu, gwarantującego nam wolność, spokój i bezpieczeństwo wewnętrzne; gwarantującego nam wysoki autorytet Państwa Polskiego zagranicą.

Każdy z nas musi się zdobyć na wysiłek najwyższy i dać Państwu do dyspozycji środki materialne nawet z ofiarami własnymi połączone.

OBYWATELE!

Niezliczone są powody Waszego zrozumienia potrzeb państwowych; dalsie wielokrotnie dowody Swego szlachetnego porwy, kiedy szło o najwyższe interesy Państwa.

Niechaj wszyscy staną do apelu!

Niechaj nikogo nie zabraknie w szeregach subskrybujących pożyczkę!

Niechaj każdy z nas legitymuje się w przyszłości dyplomem, stwierdzającym zakup pożyczki!

PREZYDUM KOMITETU:

Aleksander Hauko-Nowak, Wojewoda Łódzki, — prezes; Gen. Maciszewski Feliks, — wiceprezes; Dr. Bolesław Flehna, poseł — wiceprezes; Józef Mazur, — sekretarz.

Związek Zrzeszeń Własności Nieruchomej Miejskiej w Polsce w sprawie popierania pożyczki wewnętrznej wydał odezwę następującej treści:

Właściciele Nieruchomości!

Rząd przystąpił do emisji wewnętrznej pożyczki narodowej w wysokości 120 milionów złotych.

Komitet organizacyjny tej pożyczki, w którego skład weszli również przedstawiciele naszej organizacji — Związek Zrzeszeń Własności Nieruchomej Miejskiej — zwrócił się z apelem do całego społeczeństwa, do wszystkich organizacji społecznych i kulturalnych.

Przyrzeczenie się do pokrycia pożyczki w krótkim terminie jest obowiązkiem każdego Polaka, powodzenie pożyczki będzie dowodem tężyzny, odporności i ofiarności społeczeństwa, a jednocześnie zwolni skarb od konieczności dalszego podnoszenia podatków.

Poza spełnieniem obowiązku obywatelskiego każdy, nabywając pożyczkę, znajdzie dobrą lokatę, wobec korzystnych warunków i zabezpieczenia w złocie umieszczonego w niej kapitału.

Wszyscy dobrze wiemy, jak ciężka jest nasza sytuacja gospodarcza. Ale właśnie dlatego, aby uchronić się przed dalszym jej pogorszeniem musimy, podpisując pożyczkę, złożyć dowód zrozumienia konieczności państwowych i społecznych.

Nie może nas zabraknąć tam, gdzie stanie w jednym szeregu rzemieślnik, urzędnik, kupiec i przemysłowiec.

Zarząd Związku Zrzeszeń nie wątpi, że każdy z właścicieli nieruchomości pośpieszy spełnić swój obowiązek obywatelski dla kraju przez podpisanie wewnętrznej pożyczki narodowej.

Jednocześnie Związek określił najniższą normę orientacyjną, w której granicach winni pisać właściciele nieruchomości pożyczkę narodową, na 6% kwoty dochodu, ustalonego do opodatkowania podatkiem dochodowym w roku 1932.

Odezwa Łódzkiej Izby Rzemieślniczej do rzemiosła. Stoimy w obliczu podpisania Pożyczki Narodowej.

Całe społeczeństwo polskie, zrozumiały niezwykle doniosłą rolę i znaczenie Pożyczki Narodowej dla przyszłości Państwa, dla stałości waluty, równowagi i moralnego biegu życia gospodarczego, stało karnie przy Rządzie i z ofiarnością godną najwyższej pochwały deklaruje udział w akcji pożyczkowej. Moment jest istotnie wielkiej wagi. Musimy wobec całego świata zadokumentować, że jeżeli idzie o dobro Państwa, społeczeństwo polskie, nie oglądając się na nikogo, potrafi rozwiązać trudności własnymi siłami.

W akcji subskrypcyjnej rzemiosło polskie nie może zostać w tyle. To też Izba Rzemieślnicza w Łodzi wzywa wszystkich rzemieślników do natychmiastowego przystąpienia do akcji organizacyjnej i propagandowej przez wstępowanie w liczbie możliwie największej do istniejących Komitetów Obywatelskich, tak, aby stan rzemieślnicy był w nich godnie reprezentowany.

Izba Rzemieślnicza w Łodzi powołała w najbliższych dniach samodzielny Komitet Rzemieślniczy Wojewódzki, w skład którego wejdą przedstawiciele Cechów, Związków, Stowarzyszeń i Organizacji rzemieślniczych.

Izba Rzemieślnicza wierzy, iż sprawa Pożyczki Narodowej znajdzie wśród najszerzego ogółu rzemieślniczego należyte poparcie.

Zarząd Izby Rzemieślniczej w Łodzi.

Pożyczka Narodowa wypuszczona została na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 sierpnia 1933 r. oraz Ministra Skarbu z dnia 7 września 1933 r. na następujących warunkach:

1. 6% pożyczka wewnętrzna wypuszczona będzie w obligacjach imiennych po 50, 100, 500 i 1000 złotych.

2. Odsetki 6% pożyczki wewnętrznej płatne będą za zwrotem kuponów 2 stycznia i 1 lipca każdego roku. Pierwszy kupon płatny będzie 1-go lipca 1934 r.

3. Wypłata kapitału oraz odsetek od 6% pożyczki wewnętrznej zabezpieczona jest w złotych w złocie.

4. Obligacje 6% pożyczki wewnętrznej przyjmowane będą według ich wartości imiennej na spłatę należności z tytułu podatku od spadku i darowizn.

5. Obligacje 6% pożyczki wewnętrznej oraz przychody z tych obligacji zwolnione są od wszelkich podatków i danin państwowych i samorządowych.

6. Obligacje i kupony 6% pożyczki wewnętrznej nie ulegają żadnemu zajęciu nie wyłączając zajęcia z tytułu należności publiczno-prawnych.

7. Obligacje 6% pożyczki wewnętrznej mają wszystkie prawa papierów wartościowych.

8. 6% pożyczka wewnętrzna podlega jednorazowemu wykupowi po latach dziesięciu, o ile nie zostaną wykorzystane uprawnienia, upoważniające do wcześniejszego jej wykupu.

9. 6% pożyczka wewnętrzna zabezpieczona jest całym majątkiem Państwa.

Cena emisyjna obligacji 6% pożyczki wewnętrznej wynosi 96 za 100 i płatna jest w 6-ciu ratach miesięcznych.

Przy przedterminowych wpłatach całości lub części należności subskrybenci otrzymują bonifikatę w wysokości 1/2% mies.

Należności za subskrybowane obligacje rozkłada się na 6 równych ratach, z których pierwsza winna być wpłacona natychmiast; następne raty w listopadzie i grudniu 1933 r. oraz w styczniu, lutym i marcu 1934 r., najpóźniej piątego dnia każdego miesiąca.

Przykład: o ile subskrybent zadeklarował pożyczkę nominalnej wartości Zł 100.—, której suma sprzedażna wynosi Zł. 96.—, obowiązany jest w ciągu 6 miesięcy wpłacać po Zł. 16.

Obchód 250-lecia Odsieczy Wiednia w Zgierzu. Lokalny Komitet Obchodu 250 lecia Odsieczy Wiednia organizuje na niedzielę, dnia 1-go października r. b., uroczystość z następującym programem:

- o godz. 9-ej rano nabożeństwo w kościele ewangelickim,
- o godz. 10-ej nabożeństwa w kościele rzymsko-katolickim i synagodze,
- po nabożeństwie złożenie wieńca przed Tablicą Pamiątkową Poległych, okolicznościowe przemówienie i defilada straży pożarnych, hufców szkolnych, organizacji przysposobienia wojskowego i stowarzyszeń sportowych,
- na strzelnicy miejskiej przy sz. Łęczyskiej od godz. 13-ej do godz. 17 zawody strzeleckie o MISTRZOSTWO ZGIERZA,
- w sali kinoteatru „Roma” o godz. 3-ciej A K A D E M J A z udziałem orkiestry symfonicznej Stow. Spiew. „Lutnia” i chóru szkoły powszechnej № 1.

Wejście: 40 gr. dla dorosłych i 20 gr. dla młodzieży.

Komitet prosi wszystkie organizacje o konieczne wzięcie udziału w uroczystości ze sztandarami.

Do pilnowania porządku w czasie defilady powołano specjalną Komisję porządkową w osobach pp.: Komisarza Policji Państw. Kistera, Wyrwiczówny, Edwarda Wiczorka i Teodora Pokranta.

Z zabawy na rzecz kościoła rz.-katolickiego. Stosownie do protokołu Komisji Likwidacyjnej z dnia 12 września r. b. czysty dochód z loterii fantowej z dnia 3. IX. na rzecz kościoła w Zgierzu (organy) wynosi Zł. 2,220 gr. 85.

Pożyczki na budowę domów mieszkalnych. Z prowadzonej przez Bank Gospodarstwa Krajowego akcji finansowej budownictwa mieszkaniowego z funduszy państwowych stwierdzono, że w b. licznych wypadkach przyznanie kredytu budowlanego jest niemożliwe z powodu braku hipotek na te grunta, na których wznoszone są budowle. Z tego głównie powodu kontyngenty kredytowe niektórych miast nie zostają w całości wyczerpane ze szkoda dla interesów mieszkaniowych tych miast, nie mówiąc już o trudnościach finansowych, w jakie popadają

ci budujący, którzy pomimo braku hipoteki rozpoczęli budowę w nadziei otrzymania pożyczek budowlanych z Banku Gospodarstwa Krajowego.

Wprawdzie w roku bież. przy finansowaniu drobnego budownictwa mieszkaniowego Bank Gospodarstwa Krajowego w wyjątkowych wypadkach przyjmował zabezpieczenie pożyczki w formie zeznania przez budujących skrytów dłużnych z poręką dwóch osób majątkowo odpowiedzialnych, to jednak przysuszczać należy — nie da się tej formy zabezpieczenia utrzymać na przyszłość, zresztą — nie jest ona dogodną dla pożyczkobiorców, którzy mają trudności w znalezieniu poręczycieli za spłatę pożyczki i spłacać ją muszą w okresie nieprzekraczającym lat 5-ciu — tedy, gdy pożyczki zabezpieczone hipotecznie — udzielane są przeciętnie na okres do lat 15 — 20.

W momencie obecnym nie można przewidzieć rozmiarów akcji finansowania ze środków publicznych budownictwa mieszkaniowego w roku przyszłym i latach następnych, gdyż zależą one w pierwszym rzędzie od ogólnej sytuacji gospodarczej i finansowej Państwa — niezależnie od tego leży w interesie wszystkich osób, które w przyszłości mają zamiar przystąpić do budowy domów mieszkalnych, aby ich nieruchomości były hipotecznie uregulowane. Z tego względu Zarząd miejski m. Zgierza wzywa tut. obywateli do wywoływania swych nieruchomości do pierwotnej regulacji względnie do takiego uporządkowania hipotek swych nieruchomości, aby tytuł własności bez żadnych zastrzeżeń uregulowany był na właściciela oraz, aby właściciel ten miał możliwość zabezpieczenia ewentualnej pożyczki na pierwszym miejscu hipotecznym. Po takim uporządkowaniu hipoteki nie będzie miał wprawdzie budujący pewności, że pożyczkę otrzyma, gdyż finansowanie budownictwa mieszkaniowego ze środków publicznych zależne będzie od ogólnej sytuacji gospodarczej i finansowej Państwa, jednak będzie on posiadał warunki do ubiegania się o pożyczki wtedy, gdy na daną miejscowość będzie wyznaczony kontyngent kredytowy.

Jednocześnie Zarząd miejski zwraca uwagę, aby wywołanie hipotek wzgl. porządkowanie stanu hipotecznego swych nieruchomości uskuteczniało w okresie naturalnych przerw w finansowaniu, t. zn. późną jesienią wzgl. w mies. zimowych, gdyż przystępowanie do tych czynności dopiero po uzyskaniu wniosku Komitetu Rozbudowy względnie promesy z Banku Gospodarstwa Krajowego odsuwa na kilka miesięcy możliwość podjęcia kredytu i często kończy się zamarnowaniem sezonu budowlanego.

Sprawozdanie

z posiedzenia Rady Miejskiej z dn. 29-go sierpnia 1933 roku.

Przewodniczący prezydent Świercz, stwierdzając obecność 16 radnych oraz wszystkich członków Magistratu, otwiera posiedzenie Rady Miejskiej o godz. 8 wiecz.

Obecni Radni:

1) Czaplński Ignacy, 2) Chojnacki Michał 3) Chojnacki Adolf, 4) Flaczyński Władysław, 5) Grünberg Fabian, 6) Jagiełło Władysław, 7) Kosmański Szczepan, 8) Łuksztajt Wacław 9) Mühle Roman, 10) Michalak Antoni, 11) Piowski Władysław, 12) Stasiak Jan, 13) Siciński Józef, 14) Złeśkiewicz Czesław, 15) Wiczorek Edward i 16) Zastawny Franciszek oraz członkowie Magistratu: 1) wice-prezydent Leopold Zajczkowski i ławnicy 2) Martyniński Jan, 3) Szmidt Edward i 4) Swarc Isucher.

Nieobecni Radni.

1) Berger Dawid, 2) Sirkis Lejzer i 3) Zwykielski Gdzajle. Prezydent Świercz komunikuje, że pozostałość niespłaconych pożyczek, zaciągniętych przez miasto ze Skarbu Państwa w latach 1926 i 27 na zatrudnienie bezrobotnych w sumie zł. 494,000,—, została skonwertowana do lat 20.

Celem złożenia Izbie Skarbowej dodatkowej deklaracji, uzupełniającej warunki spłaty, wymagana jest nowa uchwała Rady Miejskiej.

Po zapoznaniu się z odnośnymi warunkami spłaty tej pożyczki Rada Miejska jednogłośnie powzięła następującą uchwałę: Rada Miejska jednogłośnie uchwała zgodzić się na skonwertowanie pożyczek, zaciągniętych w latach 1925 i 1927 ze Skarbu Państwa na zatrudnienie bezrobotnych, do lat 20 z tem, iż pozostałość tej pożyczki na dzień 1 marca 1932 r. w sumie złotych 494,343,15 miasto Zgierz zapłaci zł. 494,000,— w 12 latach, a mianowicie po zł. 41,000,— rocznie przez lat 11 (jedenaście), zaś w 12 roku spłaty zł. 43,000,—, pł. w równych ratach kwartalnych w dn. 1 kwietnia, 1 lipca, 1 października i 1 stycznia każdego roku budżetowego, począwszy od 1 kwietnia 1936 roku. Różnica zaś między pozostałością pożyczki na dzień 1 marca 1932 roku, a kwotą odroczoną do spłaty t. j. zło-

tych 243,15, spłacona zostaje bezzwłocznie. Należność powyższa będzie oprocentowana w stosunku 3%, od sta rocznie, przyczem odsetki podlegają uiszczeniu równocześnie z ratami kapitalnej części długu i będą obliczone za okres roczny zgóry od niespłaconej w dacie uiszczenia części pożyczki. Zaległe odsetki i bieżące, przypadające do zapłaty w dniu 1 października 1932 roku, uiszczone będą w 6 ratach mies., poczynając od 1 listopada 1932 r.

Jednocześnie Rada Miejska zobowiązuje się do corocznego wstawiania do budżetu odpowiednich kredytów na spłatę ustalonych rat i odsetek omawianej pożyczki. Niezależnie od odpowiedzialności za spłatę otrzymanej pożyczki z całego majątku gminy m. Zgierza w razie niedotrzymania terminu właściciwa władza skarbowa upoważniona jest do zatrzymania i przelewania na rachunek zwrotu udzielonej pożyczki wszystkich należnych gminie m. Zgierza dodatków komunalnych do podatków państwowych oraz udziału w poślatach państwowych do czasu całkowitego pokrycia należności, przypadających z tytułu wymienionej pożyczki.

Prezydent Świercz komunikuje, że Urząd Wojewódzki zwrócił umowę z Zarządem miejskim m. Zgierza, zawartą na podstawie uchwały Rady Miejskiej z dn. 11 lipca r. b. na zaciągnięcie pożyczki.

Jednocześnie wyjaśnia, że przyznano Zgierzowi pożyczkę w wysokości zł. 150,000.— i subwencję w sumie zł. 50,000.— na wykończenie rzeźni miejskiej.

Poczem Rada Miejska jednogłośnie powzięła następującą uchwałę:

„Rada jednogłośnie uchwała zaciągnąć z Funduszu Pracy pożyczkę w wysokości zł. 150,000 — (sto pięćdziesiąt tysięcy złotych) na wykończenie rzeźni miejskiej i zawrzeć umowę z Funduszem Pracy“.

W związku z tem Rada Miejska jednogłośnie udziela kaucji hipotecznej do wysokości zł. 180,000 — na pierwszym numerze w DZIALE IV wykazu hipotecznego nieruchomości „Rzeźnia Miejska“ na zabezpieczenie spłaty kapitału i procentów oraz kosztów sądowych i egzekucyjnych i upoważnia pp.: prezydenta Jana Świercza i wice-prezydenta Leopolda Zajczkowskiego do załatwienia wszelkich związanych z tem formalności.

Prezydent Świercz komunikuje, że wobec wejścia w życie ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego zachodzi konieczność wyboru nowej Komisji Rewizyjnej, obowiązki której jak również skład osobowy zgodnie z art. 62 teje ustawy uległy pewnym zmianom.

Jednocześnie Przewodniczący wyjaśnia, że w myśl obowiązujących przepisów podczas obrad, dotyczących wyborów wspomnianej Komisji, nie może przewodniczyć prezes Rady Miejskiej, lecz tylko radny, wobec czego prosi o wybór Przewodniczącego.

Przymiując powyższe wyjaśnienie, Rada Miejska jednogłośnie wybrała na przewodniczącego radn. Kosmańskiego Szczepana. Poczem prezydent Świercz zapoznał Radę Miejską o pracach i zakresie działania Komisji Rewizyjnej.

Otwierając dyskusję nad tą sprawą Przewodniczący radny Kosmański prosi o ustalenie liczby członków Komisji Rewizyjnej.

Rada Miejska jednogłośnie postanowiła, aby Komisja składała się z pięciu osób. Do Komisji Rewizyjnej przez aklamację wybrano radnych: Flaczyńskiego Władysława, Mühlego Romana Stasiaka Jana oraz z poza członków Rady Miejskiej Szmidta Józefa i Strykowskiego Izzydora.

Na przewodniczącego Komisji Rewizyjnej również drogą aklamacji powołano radn. Flaczyńskiego, na zastępcę r. Stasiaka.

W roku 1914 podczas działań wojennych został zburzony budynek mieszkalny, należący wówczas do małż. Golińskich, zam. w Zgierzu przy ul. Sienkiewicza № 40. Małż. ci wraz z kilkorgiem dzieci ponieśli śmierć od pocisku armatniego. Pozostałe przy życiu dwie córki, obecnie żaźne, wystąpiły do władz o odszkodowanie z tytułu poniesionych strat wojennych. Sprawa ta znalazła się w Min. Opieki Społecznej, lecz z powodu niewniesienia jej w terminie, co nastąpiło wskutek tego, że w tym czasie, kiedy urzędowała Komisja Szacunkowa, penentki były niepełnoletnie, Min. ze względów zasadniczych, nie mogąc przychylnie załatwić prośby zainteresowanych, przekazało sprawę Urzędowi Wojewódzkiemu w Łodzi do załatwienia we własnym zakresie.

Urząd Wojewódzki zwrócił się z tą sprawą do Zarządu miasta, prosząc o przyjęcie z pomocą zainteresowanym w takiej formie, jaką Zarząd miasta uważać będzie za stosowną.

Magistrat ze swej strony wnosi o wydanie petentkom 10 mtr. drewna budowlanego bezpłatnie na wyremontowanie omawianego wyżej budynku.

Po krótkiej dyskusji, podczas której zabierali głos radni Kosmański, Stasiak i Luksztajt, na wniosek tego ostatniego Rada Miejska jednogłośnie uchwaliła wydać bezpłatnie Kontowiczowej i Kawce 20 mtr. drewna budulcowego na wyremontowanie domu.

Wice Prezydent Zajczkowski oświadcza, że Magistrat postanowił przenieść z Domu Starców 27 dzieci w wieku szkolnym do wolnego lokalu, jakim rozporządza przy ul. Gen. Dąbrowskiego, w którym mieści się Wydział Opieki Społecznej.

Do powzięcia tego postanowienia wpłynął czynnik wychowawczy, mianowicie nieodpowiednie otoczenie dzieci wśród starców, przytem osób umysłowo chorych, których zachowanie pozostawia wiele do życzenia.

Wiceprezydent wnosi o aprobatę zarządzenia Magistratu oraz uchwalenie dodatkowego kredytu w wysokości zł. 400.— do końca roku budżetowego na wynagrodzenie dla kucharki, zajętej w tym sierocińcu.

Przychylając się do wniosku Magistratu, Rada Miejska wyraża zgodę na przeniesienie tych dzieci do specjalnego lokalu, uchwalać jednocześnie kredyt w wysokości zł. 400.— na wynagrodzenie dla kucharki. Kredyt ten pokryty zostanie drogą zmniejszenia sumy, preliminowanej w budż. zółbka na wyżywienie.

Ogłoszenia urzędowe.

Zarządzenie Starosty Powiatowego Łódzkiego

z dnia 14 lipca 1933 roku

o obrocie, sprzedaży i przewożeniu artykułów spożywczych na terenie powiatu Łódzkiego.

Na zasadzie art. Rozp. Prez. Rz. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym oraz na podstawie art. 11 ust. z dnia 25. VII. 1919 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 402) w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób występujących nagminnie, wobec usiłek w obrębie powiatu przy-padkkw dniu brzusznego i celem podniesienia zdrowotności i zapobieżenia szerzeniu się epidemii, spowodowanej niehigienicznym sposobem sprzedaży artykułów spożywczych, zarządzam do odwołania, co następuje:

§ 1.

Sklepy spożywcze winny być utrzymane czysto. Ściany pomalowane jasną farbą lub bielone. Podłoga powinna być szczelna, z materiału nieprzepuszczalnego. Błaty stołów jednolicie marmurowe, szklane lub z drzewa niesmolistego, bez szczelin i szpar, stale utrzymane w czystości.

§ 2.

W sklepach z nabiałem produkty spożywane powinny być odgródzone od publiczności.

§ 3.

Sklepy ze sprzedażą produktów spożywczych lub spożyciem ich na miejscu nie mogą łączyć się bezpośrednio z mieszkaniem i nie mogą służyć za miejsce mieszkania, ani za miejsce noclegu.

§ 4.

Produkty spożywcze, przeznaczone do bezpośredniego spożycia, t. j. bez uprzedniego mycia lub gotowania (masło, ser, wędliny napoczęte, wyroby cukiernicze bez opakowania i t. p.) należy umieszczać pod szkłem (szafka, gablotki, klosze) dla zabezpieczenia ich przed zanieczyszczeniem (pył, kurz, owady) oraz przed dotykaniem rękami kupujących.

§ 5.

Umieszczanie produktów spożywczych w oknach wystawowych dopuszczalne jest tylko w specjalnym opakowaniu lub pod warunkiem zabezpieczenia ich od wszelkich zanieczyszczeń. Worki i naczynia, zawierające mąkę, kaszę, sól, cukier i t. p. powinny być umieszczone na podstawach wysokości 20—30 cm.

a) Produkty spożywcze mogą być zawijane tylko w czysty niezadrukowany i niezapisany papier, najlepiej woskowy.

§ 6.

W sklepach spożywczych nie wolno przechowywać i sprzedawać artykułów, wydzielających specyficzną woń, jak: nafta, mydło, skóra i t. p. Jedynie w małych osiedlach o niewielkiej

liczbie sklepów może być dopuszczona sprzedaż tych artykułów pod warunkiem całkowitego oddzielenia ich od artykułów żywności.

Sprzedaż wyrobów tytoniowych w sklepach spożywczych dopuszcza się o tyle, o ile są one w opakowaniu i umieszczone w oddzielnych oszklonych szafkach.

Budki i stragany powinny być utrzymane w czystości, a produkty spożywcze zabezpieczone przed zanieczyszczeniem.

§ 7.

Osoby zatrudnione przy sprzedaży produktów spożywczych powinny być zdrowe, nosić przy pracy białe fartuchy z długimi rękawami, mieć zawsze czyste ręce i przestrzegać przy sprzedaży bezwzględnej czystości.

§ 8.

Produkty sprzedawane z wozów, jak masło, ser, twaróg i t. p. powinny być trzymane w czystych naczyniach.

Zawijanie tych produktów w drukowany papier jest wzbronione. Do próbowania produktów tych przez kupujących należy używać patyczków lub łopatek drewnianych.

§ 9.

Owoce w sprzedaży hurtowej powinni być utrzymane w koszach lub skrzyniach — zabezpieczone od owadów i kurzu.

Jarzyny nie mogą być rozkładane bezpośrednio na ziemi, lecz na podstawach. Płókać można je tylko w wodzie czystej, zdatnej do picia.

§ 10.

Przewożenie produktów spożywczych (chleb, bułki i t. p.) z wytwórni do miejsc sprzedaży, powinno się odbywać w krytych, czysto utrzymanych wozach, skrzyniach lub koszach, których nie można używać do żadnego innego celu.

Przewożenie mięsa powinno być dokonywane również w krytych wozach, szczególnie zamkniętych podczas przewozu i pomalowanych zzewnątrz olejną farbą.

Wozy służące do przewożenia jarzyn nie mogą być używane do przewożenia śmieci, odpadków gospodarczych, naczyń z pomyjami, szmat i t. p.

§ 11.

Osoby stykające się z chorymi zakaźnymi nie mogą zajmować się sprzedażą artykułów spożywczych.

§ 12.

Winni naruszenia postanowień niniejszego zarządzenia ulegną w drodze administracyjnej karom, przewidzianym w art. 25 i 27 Ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 402), t. j. grzywnie do 1,000 zł. lub aresztu do 3 miesięcy, albo obu tym karom łącznie, niezależnie od konfiskaty przedmiotów, wprowadzonych w obrót, sprzedaż lub przewożonych niezgodnie z przepisami niniejszego zarządzenia.

Konfiskata nie będzie zależna od wdrożenia postępowania karnego, ani od orzeczenia kary.

§ 13.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie inne postanowienia sprzeczne z niniejszym zarządzeniem.

Łódź, 14. VII. 1933 r.

Starosta Powiatowy Łódzki (—) Makowski.

Dr. med. L. NITECKI

Zgierz, Stary Rynek Nr. 4 (dom dr. Haessnera)

spec. chorób skórnych i wenerycznych,
oraz kosmetyki lekarskiej

przyjmuję: od godz. 11—12

2—3

w poniedziałki, środy i piątki.

Oddzielna poczekalnia dla Pań.